پیامک ۲۰۰۰۸۰۸۰۸۰۲
اگر مطلب این صفحه را می‌پسندید عدد ۶ را پیامک کنید

محمود عزیزی

عزیزی در خصوص تئاتر کامل معتقد است که تئاتر کامل دارای چهار عنصر حرکت موزون، لحن و آواز، کلام و موسیقی است. در واقع تئاتر کامل شکلی از اپرا است. امروزه دیگر برای زنده کردن یک اپرا، از متخصصان موسیقی استفاده نمی‌کنند، بلکه از کارگردانان تئاتر بهره می‌برند. تئاتر کامل این قابلیت را دارد که اقشار مختلف را به وسیله همان چهار عنصر به خود جذب کند.

یادبود

به بهانه سالروز درگذشت بلیک ادواردز

استاد شوخی‌های پیچیده

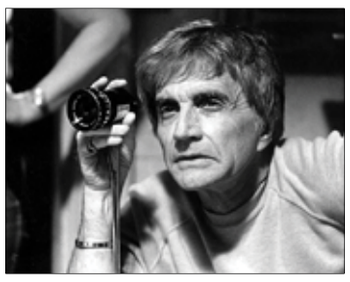

۱۵ دسامبر سالروز درگذشت بلیک ادواردز، کارگردان، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده امریکایی و خالق مجموعه فیلم‌های «پلنگ صورتی» و آثار تحسین‌شده‌ای چون «صبحانه در تیفانی» و «پارتی» است.

او ۲۶ ژوئیه ۱۹۲۲ در تالسا در ایالت اکلاهما به دنیا آمد. پدربزرگ جی. گوردون ادوارد در کارگردان فیلم‌های صامت بود. ادوارد پس از پایان تحصیل در دبیرستان بورلی هیلز برای مدت کوتاهی تحت قرارداد فاکس قرن بیستم درآمد و در چند فیلم نیز نقش‌آفرینی کرد. او به همراه ریچارد کوبین کارگردان فیلمنامه چند کمدی موزیکال کم‌هزینه برای کلمبیا نوشت.

او سال ۱۹۵۴ فیلمنامه ملودرام «Drive a Crooked Road» به کارگردانی کوبین را نوشت. موفقیت این فیلم کمک کرد ادوارد در ۱۹۵۵ با فیلم «لبخندت را همراه بیاور» برای اولین بار روی صندلی کارگردانی بنشیند. او با کارگردانی «آقای کوری» (۱۹۵۷) با بازی تونی کرتیس برای اولین بار گوشه‌ای از توانایی‌های خود را به نمایش گذاشت.

ادوارد از اواخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰ با ساخت سریال کارآگاهی «پیترگان»، همین‌طور فیلم‌های سینمایی موفق مانند «عملیات زیر...» (۱۹۵۹)، «صبحانه در تیفانی» (۱۹۶۱)، «روزهای شراب و گل سرخ» (۱۹۶۲) و «پلنگ صورتی» و دنباله آن «تیری در تاریکی» - که هر دو سال ۱۹۶۴ اکران شدند - به شهرت رسید.

ادوارد از همه فن حریف بودن خود را از همان فیلم‌های اولش که داستان‌هایی درام بودند، ثابت کرد؛ فیلم‌هایی چون درام با موضوع اعتیاد به الکل «روزهای شراب و گل سرخ» که نامزدی اسکار را برای ستاره‌هایش جک لمون و لی رمیک به همراه داشت و تریلر «تجربه در وحشت» (۱۹۶۲). او با «صبحانه در تیفانی» که بر مبنای رمان کوتاه ترومن کاپوتی ساخته شد، فیلمی خلق کرد که به یک اندازه مورد توجه منتقدان و تماشاگران قرار گرفت، اما این موفقیت تجاری «پلنگ صورتی» با بازی سلرز به نقش کلوزو بازرس دست و پا چلفتی و دنباله‌های بی‌شمار آن بود که موقعیت کاری ادوارد را بهبود بخشید و بیش از یک‌بار مورد تحسین قرار گرفت. پیشرفت‌های ادوارد در اواخر دهه ۱۹۶۰ با فیلم‌هایی به لحاظ تجاری شکست‌خورده، مانند «مسابقه بزرگ» (۱۹۶۵) و «لیلی عزیز» دچار وقفه شد. او به انگلستان رفت و تا زمان ساخت «بازگشت پلنگ صورتی» (۱۹۷۵) در قالب کارگردان، فیلم‌هایی نه چندان موفق ساخت.

ادوارد ز و سلرز پس از «بازگشت پلنگ صورتی» در سه فیلم بازرس کلوزوی دیگر شامل، «پلنگ صورتی دوباره ضربه می‌زند» (۱۹۷۶)، «انتقام پلنگ صورتی» (۱۹۷۸) و «ردپای پلنگ صورتی» (۱۹۸۲) همکاری کردند. او این مجموعه را با فیلم سال ۱۹۸۳ «نفرین پلنگ صورتی» و «پسر پلنگ صورتی» (۱۹۹۳) با بازی روبرتو بنینی ادامه داد.

فیلم‌های یک دهه آخر دوران کاری ادوارد، هم به کمدی می‌پرداختند و هم به درون‌نگری، به خصوص فیلم «۱۰» تولید سال ۱۹۸۰ با بازی دادلی مور، جولی اندروز و بو درک که مکاشفه‌ای درباره بحران میانسالی یک مرد است، فیلمی که یکی از بزرگ‌ترین موفقیت‌های تجاری کارنامه ادوارد ز را رقم زد. «ویکتور/ویکتوریا» (۱۹۸۲) نامزدی اسکار بهترین فیلمنامه اقتباسی را برای او به همراه داشت.

آثار بلیک ادوارد ز را اغلب با دیگران فیلمسازان مؤلف کمدی مانند لئو مکری، پرستن استرجس و فرانک تاشلین مقایسه می‌کنند. سبک تصویری اسلپ‌استیک او ترکیبی از بهترین عناصر کمدی صامت و اغلب دارای رنجی نهفته بود. او را استاد اسلپ‌استیک و شوخ‌طبعی پیچیده می‌دانند.

او یک‌بار گفت: «اگر به دردناک بودن زندگی به شیوه‌ای کمدی نگاه نکنم، قادر به عبور از آن نیستم. بنابراین وقتی زندگی را روی پرده به تصویر می‌کشم، اغلب به چیزهایی شباهت دارد که برایم اتفاق افتاده یا حداقل استعاره‌ای کمیک از همان چیزهاست.»

ادوارد ز در سال‌های اخیر به خاطر مشکل زانو دیگر نمی‌توانست راه برود و وقتی آکادمی علوم و هنرهای سینمایی در سال ۲۰۰۴ برای مجموعه آثارش به او یک اسکار افتخاری داد، با صندلی چرخ‌دار الکتریکی روی صحنه آمد. او که حتی در سالخوردگی هم حس شوخ‌طبعی خود را از دست نداده بود، به طرف جیم کری اعطاکننده جایزه رفت و گفت: «به اسکار من دست نزن!»

او ۱۵ دسامبر ۲۰۱۰ بر اثر عوارض ناشی از ذات‌الریه در ۸۸ سالگی از دنیا رفت. ادوارد ز همسر جولی اندروز بازیگر برنده اسکار بود.

پنج جایزه برای نماینده لهستان در اسکار

جایزه بهترین فیلم سال اروپا به «ایدا» رسید

درام سیاه و سفید «ایدا» به کارگردانی پاول پاولیکوفسکی درباره یک راهبه نوآموز در لهستان دهه ۱۹۶۰، با دریافت پنج جایزه فاتح بیست و هفتمین دوره جوایز فیلم اروپا شد که برندگان آن شنبه شب در مراسمی در ریگا پایتخت لتونی معرفی شدند.

«ایدا» که به نمایندگی از لهستان در بخش فیلم خارجی‌زبان جوایز اسکار ۲۰۱۵ رقابت می‌کند، جایزه فیلم اروپا را دریافت کرد. پاول پاولیکوفسکی کارگردان بریتانیایی متولد ورشو و سازنده «ایدا» جایزه کارگردان اروپا را برد و جایزه فیلمنامه‌نویس اروپا را نیز به طور مشترک با ربکا لنکیه‌ویچ از آن خود کرد.

«ایدا» همچنین جایزه فیلمبردار اروپا (لوکاش زال و ریشارد لنچفسکی) را گرفت و در رأی‌گیری عمومی جایزه انتخاب مردم را هم از آن خود کرد. این فیلم در بخش بهترین بازیگر زن (آگاتا تره‌بوکوفسکا و آگاتا کولشا) هم نامزد دریافت جایزه بود. پاولیکوفسکی پس از دریافت جایزه گفت: هرگز فکر نمی‌کردیم مردم ما را انتخاب کنند. ما یک فیلم سیاه و سفید ساختیم با دوربینی که حرکت نمی‌کند. فکر می‌کنم گذشته از هر چیز، دموکراسی ایده خوبی است.

فیلم پاول پاولیکوفسکی برای دریافت جایزه فیلم اروپا، فیلم‌های «خواب زمستانی» ساخته نوری بیلگه جیلان از ترکیه، فیلم روسی «لویاتان» به کارگردانی آندری زویاگینتسف، فیلم سوئدی «فورس ماژور» ساخته روبن اوستلوند و «نیمفومینیاک: نسخه کارگردان - جلد ۱ و ۲» به کارگردانی لارس فون تریر کارگردان دانمارکی را به عنوان رقیب پیش روی خود داشت.

«ایدا» در یک سال گذشته در جشنواره‌های سینمایی مختلف با استقبال روبه‌رو شده و جوایز بسیاری از جمله جایزه بهترین فیلم جشنواره لندن، جایزه بزرگ جشنواره ورشو، جایزه فیپرشی جشنواره تورنتو و جایزه اصلی جشنواره گدینیا را دریافت کرده است. در دو سال گذشته، برنده جایزه بهترین فیلم اروپا در نهایت جایزه اسکار بهترین فیلم خارجی‌زبان را هم دریافت کرد. سال گذشته این دو جایزه به «زیبایی بزرگ» ساخته پائولو سورنتینو رسید و سال ۲۰۱۳ نیز «عشق» به کارگردانی میشائل هانکه هر دو جایزه را دریافت کرد. در دیگر بخش‌های این دوره جوایز فیلم اروپا، تیموتی اسپال، بازیگر کهنه‌کار بریتانیایی برای «آقای ترنر» به کارگردانی مایک لی جایزه بازیگر مرد اروپا را برد. او در این فیلم نقش جی.ام.دبلیو ترنر نقاش بریتانیایی را ایفا کرده است. بازیگر بریتانیایی ماه مه پیش نیز در جشنواره کن برای این فیلم جایزه بهترین بازیگر مرد را گرفت.

ماریون کوتیار ستاره فرانسوی برای «دو روز، یک شب» به کارگردانی لوک و ژان پی‌یر داردن جایزه بازیگر زن اروپا را از آن خود کرد. او در این فیلم نقش یک همسر و مادر کارگر را بازی می‌کند که قرار است کارش را از دست بدهد. «دو روز، یک شب» نماینده بلژیک در بخش فیلم خارجی‌زبان جوایز اسکار است. آنیس واردا چهره پیشتاز موج نوی سینمای فرانسه جایزه یک عمر دستاورد آکادمی فیلم اروپا را دریافت کرد و جایزه دستاورد اروپا در سینمای جهان به استیو مکوین، کارگردان فیلم‌هایی چون «شرم» و «۱۲ سال بردگی» رسید.

بیش از ۳۰۰۰ عضو آکادمی فیلم اروپا در مورد برندگان جوایز اصلی فیلم اروپا رأی دادند و برنده‌های بخش‌های فنی، شامل بهترین فیلمبردار، تدوینگر و... با رأی یک هیئت داوری متشکل از هفت داور انتخاب شدند.

حمله منتقدان به فیلم «اکسدوس: خدایان و شاهان»

یک شکست محض برای ریدلی اسکات

آیدا تدین

این روزها ریدلی اسکات، کارگردان کهنه‌کار بریتانیایی در مظان اتهام است و ظاهراً پاسخ‌های نه چندان قانع‌کننده‌اش در جلسه نقد و بررسی آخرین فیلمش نتوانسته آتش خشم منتقدان را فرو بنشاند. «اکسدوس: خدایان و شاهان» (Exodus:Gods and Kings) یک درام ماجراجویانه اکشن است که ریدلی اسکات آن را کارگردانی کرده و بازیگرانی همچون کریستین بیل، جوئل ادگرتن، بن کینگزلی، جان تورتورو، آرون پل، سیگورنی ویور و گلشیفته فراهانی در آن ایفای نقش کرده‌اند. اکران خصوصی این فیلم که ۷ دسامبر (۱۶ آذر) با حضور عوامل فیلم و منتقدان سینمایی در نیویورک برگزار شد، با جنجال و حواشی بسیاری همراه بود. استفاده از بازیگران سفیدپوست در نقش کاراکترهای خاورمیانه‌ای و خصوصاً مصری فیلمنامه سبب شد منتقدان در جلسه نقد و بررسی این فیلم حسابی گرد و خاک راه بیندازند و اسکات را به دلیل این انتخاب نابه‌جا سرزنش کنند.

«اکسدوس»، بازسازی یک روایت مذهبی تاریخی از کتاب عهد عتیق است. فیلمنامه این اثر حماسی که حاصل همکاری مشترک آدام کوپر، بیل کولاژ، جفری کین و استیون زیلیان به شمار می‌رود، براساس روایت خروج حضرت موسی (ع) از مصر و ماجرای هدایت قوم بنی اسرائیل نوشته شده است. منتقدان اتهامات خودشان را با نسبت دادن اصطلاح «ماست‌مالی کردن» به رویکرد اسکات در انتخاب بازیگران اصلی فیلمش ابراز کردند. تمام ماجراهای فیلم در خاورمیانه و شمال افریقا رخ می‌دهد و با این حال بازیگران اصلی آن به لحاظ ظاهری هیچ‌گونه شباهتی با مردمان روزگار حضرت موسی (ع) ندارند. اسکات در پاسخ به واکنش منفی منتقدان اعلام کرد که انتخاب بازیگران فیلمش بر مبنای نیاز به جذب حامیان مالی انجام گرفته است. او در میان صحبت‌هایش، خطاب به منتقدان و کسانی که می‌کوشند فیلمش را بایکوت کنند، گفت: «حرفم این است، بروید دنبال کار خودتان!» اما در کشاکش این درگیری‌ها، بروس وین سه‌گانه «بتمن» حواسش به پیشکسوت سالخورده بود و به جانب‌داری از اسکات اذعان داشت که تقصیر و سرزنشی متوجه این کارگردان با تجربه سینما نیست. کریستین بیل در ادامه به طرح این پرسش پرداخت که اگر بازیگران خاورمیانه‌ای یا افریقایی فرصت ایفای نقش در چنین تولیدات عظیم‌الجثه‌ای را پیدا کنند، آیا نیاز تغییر ذائقه مخاطب را نیز باید در نظر گرفت یا نه.

«اکسدوس: خدایان و شاهان» که به گفته کارگردانش، بزرگ‌ترین اثر حماسی او تا امروز است، از جمعه ۱۲ دسامبر (۲۱ آذر) به صورت سراسری در سینماهای امریکای شمالی روی پرده رفته است. کریستین بیل که در این فیلم نقش حضرت موسی (ع) را ایفا کرده است، درباره جنجال‌های اخیر می‌گوید: «شکی نیست که این فیلم فصل مشترکی بین اروپا و خاورمیانه و شمال افریقا بوده است؛» وقتی از بیل درباره ظاهر مردمان مصر و کنعان در زمان حضرت موسی (ع) سؤال می‌شود، او می‌گوید که اسکات به طرزی باورنکردنی در تهیه بودجه هنگفت و عظیم این فیلم صادق بوده است.

«چرنین اینترتینمنت»، «اسکات فری پرو داکشنز» و «ولکانو فیلمز» از جمله شرکت‌های تهیه‌کننده این فیلم حماسی مذهبی بوده‌اند و شرکت فاکس قرن بیستم مسئولیت توزیع و پخش آن را بر عهده دارد. بازیگر ۴۰ ساله امریکایی در ادامه صحبت‌هایش اضافه می‌کند: «به نظرم نباید انگشت اتهاممان را به سمت کسی خاص نشانه برویم، بلکه بهتر است همه مانگاهی به خودمان بیندازیم و بپرسیم: آیا ما بازیگران فوق‌العاده‌ای را که در آثار فیلمسازان شمال افریقا و خاورمیانه بازی می‌کنند، حمایت می‌کنیم؟ زیرا بعضی از بازیگرانشان به معنای واقعی مسحورکننده‌اند.» بازیگر «حقه‌بازی امریکایی» ادامه می‌دهد: «اگر مردم بیشتر و بیشتر شروع به حمایت از چنین فیلم‌هایی کنند، سرمایه‌گذاران بازار فیلم نیز دنباله‌رو آن‌ها می‌شوند. مخاطبان باید به سرمایه‌گذاران ثابت کنند که آن‌ها در هر صورت صندلی‌های سالن سینما را خالی نمی‌گذارند و بعد تغییر اتفاق می‌افتد و بازیگران افریقایی و خاورمیانه‌ای نیز می‌توانند به فیلم‌های پرخرج بپیوندند.»

بیل که برای فیلم «مشت‌زن» برنده اسکار بهترین بازیگر مرد مکمل شد، در پایان صحبت‌هایش تأکید می‌کند: «برای من، فرارسیدن چنین روزی به منزله جشنی باشکوه است. برای بازیگران نیز روز فوق‌العاده‌ای خواهد بود. اصلاً روز فوق‌العاده‌ای برای تمام بشریت خواهد بود و همچنین برای فیلم‌ها و برای قصه‌گویی در حالت کلی آن.» گزارش‌ها نشان می‌دهد «اکسدوس» با بودجه‌ای نزدیک به ۱۴۰ میلیون دلار ساخته شده و محصول سه کشور انگلستان، امریکا و اسپانیا به‌شمار می‌رود.

اسکات مطمئن است با توجه به بودجه هنگفت این اثر حماسی، بهترین گزینه‌ها را برای بازی در فیلمش انتخاب کرده است، اما ظاهراً قضیه مخالفت منتقدان با فیلم فراتر از بحث انتخاب بازیگران است. اریک کان در ایندی وایر می‌نویسد واقعیت این جاست که حتی موسای کریستین بیل نیز نتوانسته فیلم بی‌روح و کسالت‌بار «اکسدوس» ریدلی اسکات را نجات دهد. کان تأکید می‌کند اگرچه این اثر جاذبه‌های مخصوص به خودش را دارد، اما بخش عمده فیلم برای فیلمسازی همچون اسکات شکست محض محسوب می‌شود. استیون فاربر، منتقد سینمایی هالیوود ریپورتر با نرمش بیش‌تری نسبت به کارگردان «گلادیاتور» می‌نویسد: «ریدلی اسکات تمام استعدادهایش را در مقام کارگردان در این فیلم به رخ می‌کشد، اما فیلمنامه و بعضی از بازیگران باعث سرافکندگی او هستند.» کارگردان ۷۷ ساله فیلم درباره انتخاب چنین داستانی می‌گوید: «این قصه حکم جرقه‌ای در ذهن من را داشت. با خودم فکر کردم که وای، باور کردنی نیست. پای داستانی بزرگ در میان است که در حقیقت نقطه آغاز کتاب قانون تمدن است. اگر ده فرمان را به مثابه چنین آغازی در نظر بگیرید، بعد همه چیز برایتان روشن‌تر از قبل می‌شود. اعتراف می‌کنم من تا پیش از این هرگز توجه چندانی به دستورات مذهبی و مکتب الوهیت نداشتم. هیچ‌وقت واقعاً عمیق درباره حضرت موسی (ع) فکر نکرده بودم. لنگان لنگان داشتم کشف می‌کردم که این مرد چطور شخصیتی داشته و اهل کجا بوده است. نمی‌دانستم نقطه مقابل فرعون بوده و حتی خبر نداشتم تا چه حد رابطه نزدیکی با یکدیگر داشتند و مثل دو برادر ناتنی یا اگر دوست دارید پسرعموهای ناتنی بزرگ شده بودند.»

به رغم نظر منتقدان درباره ضعف فیلمنامه‌ای که نام استیون زیلیان، نویسنده آثاری نظیر «مانیبال»، «مترجم»، «دارودسته نیویورکی» و «مأموریت غیرممکن» را یدک می‌کشد، اسکات توضیح می‌دهد: «باید بگویم ساخت این فیلم فراتر از حدود انتظارات من بود. به گمانم ساختار بنیادی داستان بسیار غنی و باشکوه است؛ هم به واسطه متن عاطفی آن و هم به واسطه چالش‌ها و تردیدهای پیش روی حضرت موسی. باورنکردنی است. موسی همچنان به شک و تردید درباره خودش و آن‌چه حس می‌کند و آن‌چه حس نمی‌کند، آن‌چه باور دارد یا باور ندارد، ادامه می‌دهد. یک سفر عاطفی به معنای واقعی است. من تا پیش از این هیچ‌گاه با کریستین (بیل) همکاری نداشتم و اجرای او فراتر از انتظاراتم بود. مسحورکننده بود.»

بنا به گفته عوامل، درام ۱۵۰ دقیقه‌ای «اکسدوس» با برنامه تولید نسبتاً فشرده‌ای روبه‌رو بوده است. برنامه‌ریزان و تهیه‌کنندگان تنها ۷۴ روز برای ساخت این اثر حماسی تاریخی امروزی و جامع در نظر گرفته بودند. مهم‌تر آن که اسکات تمام صحنه‌های فیلم را در محیط استودیویی با صدای تحت کنترل فیلمبرداری نکرده و بخشی از فیلم در مکان‌هایی از دنیای واقعی در اسپانیا رخ می‌دهد. «اکسدوس» هشتمین فیلم اسکات تنها در یک دهه گذشته است که او با سرعتی فوق‌العاده و باورنکردنی آن را به سرانجام رسانده و روانه پرده سینماها کرده است.

کارگردان «۱۴۹۲: فتح بهشت» درباره انتخاب دقیق بازیگرانش می‌گوید: «به گمانم کارگردان بودن از بعضی جهات شبیه این است که آدم کاپیتان یک تیم ورزشی، مثلاً تیم فوتبال باشد و در نتیجه باید مطمئن باشد که تمام پست‌ها واقعاً به درستی پوشش داده شده‌اند، زیرا رعایت این نکته به آدم کمک می‌کند بازی را ببرد. بنابراین، فیلم ساختن از نظر من همیشه کاری مشارکتی بوده و این موضوع دقیقاً در مورد انتخاب بازیگران هم صدق می‌کند، چه طرف ستاره باشد چه بنده خدایی با یک خط دیالوگ. با چنین شیوه‌ای آدم باعث می‌شود اعتماد به نفس بازیگران در به نمایش گذاشتن توانایی‌های پنهانشان بالا برود و حتی دستشان را باز می‌گذارد تا پیشنهاداتشان را آزادانه مطرح کنند. در طول سال‌ها تجربه کاری بهترین نتیجه را از بازیگرانی گرفته‌ام که در روند ساخت فیلم به معنای واقعی شریک من بوده‌اند و این موضوع باعث می‌شود لذت همه چیز چند برابر شود.»

«اکسدوس: خدایان و شاهان» که به گفته ریدلی اسکات بزرگ‌ترین اثر حماسی او تا امروز است، از جمعه ۲۱ دسامبر (۱۲ آذر) به طور گسترده در سینماهای امریکای شمالی روی پرده رفته است

رابی کالین، منتقد سینمایی تلگراف در مقایسه با «اکسدوس»، فیلم «نوح» ساخته دارن آرنوفسکی را اثری به مراتب شاعرانه‌تر و اقتباسی امیدوارکننده‌تر از کتاب عهد عتیق توصیف کرده است. فیلم در پایان به تونی اسکات، فیلمساز و برادر کارگردان که در سال ۲۰۱۲ خودکشی کرد، تقدیم شده است. کالین این حرکت را به منزله پاسخی به فقدان و اندوهی شخصی توصیف کرده است. ریدلی اسکات، «اکسدوس» را یکی از ارزشمندترین فیلم‌هایش می‌داند و در این باره می‌گوید: «نمی‌توانم دقیقاً توصیفش کنم، اما گویا هر قدمی برمی‌داشتیم در جای درستش بود و من واقعاً از کار خودم حظ کردم. پی بردم کسانی که داشتند با من کار می‌کردند - عوامل و همین طور بازیگران - واقعاً حاضر بودند همه چیزشان را فدای این فیلم کنند. بنابراین، بله، واقعاً از آن لذت بردم.»

منبع: گاردین، یاهو

عکس نوشت

شان پن در اولین نقش اکشن خود

بازیگر برنده دو جایزه اسکار در فیلم «مرد مسلح» (The Gunman) اولین نقش اکشن کارنامه خود را تجربه کرده است. شان پن در این فیلم نقش جیم تر، یر یک مأمور بین‌المللی را بازی می‌کند که وقتی سازمانش به او خیانت می‌کند ناچار می‌شود بگریزد و در سراسر اروپا وارد یک بازی موش و گربه شود. «مرد مسلح» از روی رمانی نوشته ژان - پاتریک مانشت ساخته شده است. ری وینستون، جازمین ترینکا، خاویر باردم، ایدریس البا و مارک ریلنس دیگر بازیگران این فیلم به کارگردانی پی‌یر مورل هستند. «مرد مسلح» ۲۰ مارس ۲۰۱۵ اکران می‌شود. پن ۵۴ ساله دوبار برای فیلم‌های «رود میستیک» و «میلک» برنده اسکار بهترین بازیگر مرد شده است.

برخورد کوتاه

چهارمین فیلم «مکس دیوانه» به پرده بزرگ می‌آید

شرکت برادران وارنر فیلم «مکس دیوانه: جاده خشم» (Max Max:Fury Road) را ۱۵ مه ۲۰۱۵ در قالب دو بعدی و سه بعدی در سینماها اکران می‌کند.

«جاده خشم» چهارمین فیلم مجموعه اکشن و آخرالزمانی «مکس دیوانه» به کارگردانی جرج میلر کارگردان استرالیایی است. این بار، تام هاردی بازیگر بریتانیایی نقش مکس را کاتانسکی بازی می‌کند. داستان در دورترین نقطه زمین در یک چشم‌انداز بیابانی خشک و بی‌روح روی می‌دهد، جایی که انسانیت از بین رفته و همه باید برای تأمین مایحتاج خود بجنگند. در این دنیای سرشار از آتش و خون، دو شورشی فراری هستند که شاید بتوانند بار دیگر نظم را برقرار کنند؛ مکس مرد کم‌حرف که پس از مرگ همسر و فرزندش می‌کوشد به آرامش ذهنی برسد و زنی به نام فوریوسا (با بازی چارلیز ترون) که باور دارد تنها راه نجات او گذر از صحرا و بازگشت به سرزمین زادگاهش است. نیکلاس هولت، هیو کیز برن، ناتان جونز و زویی کراویتز از دیگر بازیگران «جاده خشم» هستند. سری فیلم‌های «مکس دیوانه» از سال ۱۹۷۹ با فیلمی به همین نام با بازی مل گیبسن در نقش مکس آغاز شد. موفقیت این فیلم باعث شد دو دنباله بر آن ساخته شود؛ «مکس دیوانه ۲: جنگجوی جاده» (۱۹۸۱) و «مکس دیوانه فراتر از تاندردام» (۱۹۸۵). موفقیت این فیلم‌ها گیبسن را به مقام یک ستاره رساند و تأثیر زیادی بر فیلم‌های پسا آخرالزمانی داشت. هر سه فیلم قبلی را نیز میلر کارگردانی کرد.

خبر روز

ایوان مگ‌گور در نقش حضرت عیسی

فیلم مستقل «آخرین روزها در بیابان» (Last Days in the Desert)، اولین بار در دنیا ۲۵ ژانویه (۵ بهمن) در جشنواره فیلم ساندنس به نمایش درمی‌آید.

ایوان مگ‌گور بازیگر اسکاتلندی در این فیلم نقش حضرت عیسی (ع) را بازی می‌کند. «آخرین روزها در بیابان» به مقطعی می‌پردازد که عیسی به بیابان می‌رود و چهل روز را بدون آن که آب و غذا داشته باشد، سر می‌کند. او در این مدت روزه است و عبادت می‌کند و این در حالی است که شیطان او را وسوسه می‌کند. عیسی در این راه بر سر سرنوشت یک خانواده با شیطان رو در رو می‌شود و خود را در معرض یک امتحان بزرگ قرار می‌دهد. تای شریدان (درخت زندگی)، کیران هایندز (بازی تاج و تخت) و آیلت زورر (مرد فولادین)، دیگر بازیگران «آخرین روزها در بیابان» هستند. رودریگو گارسیا کارگردان و فیلمنامه‌نویس کلمبیایی فیلمنامه «آخرین روزها در بیابان» را نوشته و آن را کارگردانی کرده است. او پسر گابریل گارسیا مارکز نویسنده فقید است و کارگردانی فیلم‌هایی چون «۹ زندگی»، «مسافران»، «مادر و فرزند» و «آلبرت نابز» را در کارنامه دارد. ایوان مگ‌گور بیش از همه برای بازی در نقش یک معتاد به هروئین در فیلم «قطاربازی» و نقش جدای اوبی - وان کنوبی در سه‌گانه دوم «جنگ‌های ستاره‌ای» شهرت دارد.